

[Terug naar Bijbel index](#) [Terug naar Boek index](#)

Job 30

- 1 Maar nu lachen mij uit, wie jonger van jaren zijn dan ik, wier vaders ik te min vond om bij de honden van mijn kudde te zetten.
- 2 Trouwens, wat zou mij de kracht van hun handen gebaat hebben? Bij hen was de levenskracht vergaan:
- 3 Mensen, die door gebrek en honger uitgeput, het dorre land afknagen, de struiken van woestijn en woestenij;
- 4 Zij plukken de melde bij het struikgewas af, en de wortel van de brem dient hun tot voedsel.
- 5 Zij worden uit de samenleving weggejaagd, en men schreeuwt tegen hen als tegen dieven.
- 6 In huiveringwekkende dalen moeten zij wonen, in aardholen en rotskloven;
- 7 Tussen de struiken balken zij, onder de netels hokken zij samen,
- 8 Dwaze, ja eerloze lieden, weggezweept uit het land.
- 9 Maar nu ben ik hun tot een spotlied geworden en ik werd hun tot een onderwerp van gepraat.
- 10 Zij verafschuwden mij, houden zich op een afstand van mij, en sparen mijn gelaat het speeksel niet;
- 11 Want Hij heeft mijn tentkoord losgemaakt en mij vernederd, en tegen mij hebben zij de teugel gevierd.
- 12 Ter rechterzijde verheft zich het gebroed, mijn voeten stoten zij weg en banen tegen mij hun onheilspaden;
- 13 Mijn pad hebben zij vernield, zij bevorderen mijn ondergang, zij die zelf geen helper hebben.
- 14 Als door een wijde bres rukken zij aan, te midden van het vallende puin komen zij aangolven.
- 15 Verschrikkingen worden over mij uitgestort; als een wind wordt mijn aanzien weggevaagd; en mijn geluk is als een wolk vervlogen.
- 16 Maar nu stort mijn ziel zich in mij uit; dagen van ellende grijpen mij aan.
- 17 De nacht doorboort het gebeente in mij, en mijn knagende pijnen rusten niet.
- 18 Door overmacht is mijn hulsel ontredderd, het hangt om mij heen als mijn onderkleed.
- 19 Hij heeft mij in het slijk geworpen, en ik ben aan stof en as gelijk geworden.
- 20 Ik roep tot U om hulp, maar Gij antwoordt mij niet; ik sta daar, maar Gij let niet op mij.
- 21 Gij verandert U voor mij in een meedogenloze, Gij bestrijdt mij met uw sterke hand;
- 22 Gij heft mij op de wind en voert mij weg en doet mij in noodweer vergaan.
- 23 Ja, ik weet: Gij voert mij ten dode, naar de verzamelplaats van al wat leeft.
- 24 Waarlijk, zal men tot de neergestorte de hand niet uitstrekken, indien hij in zijn ongeluk hulpeloos is?
- 25 Weende ik niet over hem die zware dagen had? Was ik niet bekommerd over de arme?
- 26 Ik verwachtte het goede, maar het kwade kwam; ik verbeidde het licht, maar de duisternis kwam.
- 27 Mijn binnenste kookt en komt niet tot rust, dagen van ellende hebben mij overvallen.
- 28 Treurend, zonder zonnelicht, ga ik daarheen, om hulp roepend sta ik in de gemeente.
- 29 Een broeder der jakhalzen ben ik geworden, en een metgezel der struisvogels.
- 30 Mijn huid is zwart en laat van mij los, mijn gebeente brandt van koortsgloed;
- 31 Mijn citerspel werd tot rouwklacht, mijn fluitspel tot bitter geweën.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=job30>

Last update: **2022/05/06 21:59**

